

متن پرسش

سلام حضرت استاد وقتتان بخیر: ۱. فرمودید نشاط حقیقی پایدار است و بعد از چند سال همچنان در جان انسان شعله می‌کشد، چون این نشاط به خاطر تجلی حضرت حق بر قلب انسان است و خدا هم پایدار است پس نشاط هم پایدار است و میزان پایداری آن به میزان حضور خدا در اعمالمان بستگی دارد ولی استاد اگر کسی اشکال گرفت پس چرا نشاط زیارت نماند چه؟ اگر بگوییم به خاطر گناه، ممکن است بگویند این هم مثل نشاط مجلس لهو ناپایدار شد، پس از کجا معلوم که آن نشاط حقیقی است؟ یعنی نشاط حقیقی هم دارای ناپایداری هست؟ در عین اینکه ۱۰ سال بعد از یاد آن به شغف آییم. اگر هم از مسیر مستقیم منحرف شویم که بکلی می‌رود و چیزی نمی‌ماند پس از کجا معلوم حقیقی است؟ ۲- انسان چون مظهر اسماء الله بود شیطان به آن سجده نکرد، آیا شیطان علاوه بر انسان مانع به نتیجه رسیدن گیاه و جماد و نبات هم می‌شود؟ بالاخره اینها هم مظهر خدایند و به مقصد رسیدنشان یعنی ظهور کامل خدا (با شدت وجودی پیدا کردن) ۳- مشکل دوستم که ۱۵ سال بود به پسری علاقه دارد و نشاط از او گرفته شده و مبارزه با خیال را آنقدر سخت می‌بیند که فکر می‌کند غیر ممکن است چکار کنند استاد؟ سپاس بسیار

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- انسان‌ها یک حقیقت اصلی دارند به نام فطرت و هر آنچه در مسیر فطرت خود انجام دهند حقیقت شان آن اعمال را تصدیق می‌کند ولی اگر اعمالی خلاف فطرت و مطابق نفس اماره انجام دهند، حقیقت آن‌ها از آن گریزان است و به همین جهت اگر به زیارت امام معصوم رفتید که انعکاس فطرت شما است و بعد امورات روزمره صفای آن زیارت را به حاشیه برد، همواره به دنبال آن هستید. بر عکس اعمال نفس اماره که وقتی به خود آیید می‌خواهید از آن اعمال فرار کنید ۲- ان شاء الله مطالعه‌ی کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» کمک می‌کند. موفق باشید